

znašajo 33 %, torej več, kakor v vsaki drugi kronovini. Če pa se odbijejo zastanki v Lvovu, ki znašajo 60 % davka, katere plača mesto, se izkaže, da znašajo zastanki vse ostale Galicije le 15 % vsega davka, torej manj, nego znašajo povprek zastanki v drugih deželah. Splošno se sodi, da je to senzacionalno razkritje provzročilo Lvovsko finančno ravnateljstvo.

Ogrska. — Tekom prihodnjih dni se odloči, kdaj se bodo vršile nove volitve v državni zbor. Jedni zahtevajo, naj bi bile meseca junija, drugi, naj bi bile jeseni. Bržčas bodo na jesen.

Vojna na Kitajskem. — Glede rusko-kitajske pogodbe pojasnjuje ruska brzojavna agentura točko o Mandžuriji, da Rusija s svojim korakom nikakor ne namerava pokrajine stalno zasesti, marveč jo vrniti Kitajski po doseženi uredbi razmer. V pogodbi se je posebno jemalo ozir na pogoje, pod katerimi je možno pokrajino prevzeti v varstvo. Nemški in angleški krogi so seveda nezadovoljni z rusko-kitajsko pogodbo glede Mandžurije, Mongolije in Turkeстана, a tako Nemčija in Anglija, kakor i Japonska in Italija se morajo udati potrebi. V zadnjem času se nekaj poroča o bojih ruskih vojakov s kitajskimi roparji. Pri Hsinkingu je prijelo 3000 Rusov četo 10 000 boksarjev in unel se je hud boj; Rusi so po izgubili 20 mrtvih in 30 ranjencev morali umakniti se v mesto Mukden. — Japonci in Francozi so se začeli pripravljati, da zapuste Peking; vendar pa ostane še tako francozka kakor i japonska posadka v mestu za varstvo podanikov. Francozka vlada je odredila, da oddelek topništva straži železnico v Patingfu, potem pa, da jedna četa stalno ostane v Hankau-u zaradi varstva železnice v Luhan. Angležem tudi ta operacija ni po volji in že ščuvajo podkralje v pokrajini Yangtse zoper Francoze.

Vojna v južni Afriki. — Londonski listi, pred vsemi sicer malo zanesljivi „Daily Express“ vedo poročati, da je Botha kapituliral, ter da mu je lord Kitchener v ta namen, da se dogovori s Krügerjem, dovolil začasno premirje. Te vesti pa omenjeni listi zopet preklicujejo, ker je prišla od Krügerja v svet izjava, da o dogovoru z Botho v tem pogledu ni niti pojma. Tako se je zopet izkazala lažljivost angleških poročil. — Dewet je s predsednikom države Oranje, Steinom dne 3. t. m. s 1500 možmi prekoračil reko Oranje in sicer, kakor govore angleška poročila, mej streljanjem angleških kolonijalnih čet, pri podrtem mostu pri Colesberg-Lilienfonteinu. Reka je bila deroča, vendar se je posrečilo Burom spraviti seboj 8 voz z živili, 5 so jih morali pustiti na oni strani in nekaj konj. To pa so le angleška poročila, radi tega je popolnoma neverjetno, da bi se bil Botha sploh udal, kajti Angleži niso tako človekoljubni, da bi Burom dali kake pogoje, marveč zajeli bi jih brez pardona, ko bi mogli. Bode torej vsa ta vest navadna angleška izmišljotina, s kakršnimi begajo svojo javnost. Tem večja resnica pa je, da razsaja v Kapu huda bubonska kuga mej angležkim vojaštvom, ki zahteva čedalje več žrtev. Vsak dan umrje za kugo do 20 angleških vojakov.

Obrtnija.

Ljubljanska kreditna banka

je imela dne 6. t. m., ob 3. uri popoldne v gornjih bančnih prostorih svoj prvi redni občni zbor, kateremu je predsedoval predsednik banke, gospod Ivan Hribar, župan ljubljanski.

Ko gospod predsednik konstatira, da je zastopanih 815 delnic po 24 delničarjev, od katerih ima 21 glasovno

pravico, naznani, da je izven gospoda upravnega svetnika Josipa Jahoda, kateri je vsled preobilice opraviil zadržan, prisoten ves upravni svet, predstavi vladnega zastopnika gosp. Ludovika marquis Gozzanija, c. kr. vladnega svetnika, in zapisnikarja gospoda Ivana Plantana, c. kr. notarja. Na to otvori občni zbor.

Predsednik gospod Ivan Hribar pozdravi navzoče približno naslednje: Šest mesecev je komaj minulo, kar se smo prvič zbrali v teh prostorih, da ustanovimo ta zavod, ker se je pokazala neobhodno potreba, in imeli smo trdno prepričanje, da bode tak zavod izvrstno posloval. Bilanca za prve štiri mesece je pokazala, da se nismo varali, in da imamo za bodočnost najboljši pričakovati. Izvolili si ste pa tudi v upravni svet prave zastopnike, kateri posvečujejo vse svoje moči mlademu zavodu. Isti so bili, vrhu tega, da so prihajali vsak dan po dvakrat v bančne prostore, vsaki čas na razpolago gospodu ravnatelju. Imenom upravnega sveta Vas pozdravljam in se zahvaljujem, da se ste zbrali tako mnogoštevilno na današnjem občnem zboru, kar je dokaz, da se za naš zavod zanimate, in katero zanimanje bode imelo gotovo blagodejni uspeh.

Na to pozove ravnatelja gosp. L. Pečanka, da naj poroča o bilanci. Isto, kakor jo predložil gospod ravnatelj, in katero smo že priobčili v „Slovenskem Narodu“ dne 5. t. m., se soglasno sprejme. Nadalje omenja ravnatelj, da je ugoden uspeh bilance zahvaliti v prvi vrsti gosp. predsedniku Ivanu Hribarju, županu ljubljanskemu, kateri je s svojo znano priljubljenostjo pripomogel za razširjanje banke na Slovenskem, nadalje češki deželni banki v Pragi, katera je takoj pričetkom otvorila $\frac{3}{4}$ milijona reeskomptnega kredita, in slednjič vsem slovenskim posojilnicam, katere so zaupale takoj od začetka banki. In so jo podpirale s svojimi ulogami, tako da se je zamogel razširiti delokrog banke. Gosp. ravnatelj se nadeja, da bodejo navzoči gospodje odborniki posojilnic tudi v nadalje delovali na to, da se bodejo obračale posojilnice tudi v nadalje z zaupanjem banke.

Na to se zahvali predsednik gosp. Ivan Hribar še onemu zavodu, s katerega pomočjo se je zamoglo ustanoviti „Ljubljansko kreditno banko“, to je „Živnostenski banki“. Ona je tisti zavod, kateri je podprl „Ljubljansko kreditno banko“ materialno, ji preskrbel strokovno izobraženo uradništvo in ji daje skoraj vsaki dan nasvete. Z ozirom na to prosi gospod predsednik, da se naj zabeleži danes zahvala „Živnostenski banki“ v zapisniku, kar se z odobravanjem sprejme.

Na to se preide k poročilu nadzorovalnega sveta. Imenom istega poroča g. Josip Lavrenčič, da je upravni svet skontriral blagajno in pregledal knjige dne 8. decembra minulega leta, udeležil se 31. decembra minulega leta inventure in pregledal predloženo bilanco. Z veseljem konstatuje, da je vedno vse v najlepšem redu našel. Končno predlaga, da naj se da upravnemu svetu za dobo prvih štirih mesecev absolutorij, kar se soglasno sprejme. Gospod predsednik predlaga, da naj se

izreče zahvala nadzorstvu, posebno pa njega načelniku gosp. Josipu Lavrenčiču. Soglasno sprejeto.

Tej točki sledi prememba pravil, in sicer §§ 2., 3., 4., 10., 13., 29. in 46., katero premembo je predlagal upravni svet, z ozirom na to, da sedanja pravila niso zadoščala vsem stavljenim zahtevam. Vse predložene premembe se sprejmejo soglasno.

Na to se zaključi oficialni del.

K besedi se oglasi cesarski svetnik gosp. Jan Otto, podpredsednik upravnega sveta „Živnostenske banke“ v Pragi, ter se v kratkih besedah zahvali za izraženo zahvalo „Živnostenski banki“, katere namen je združiti Čeha in Slovence tudi na narodno-gospodarskem polju. Istotako se zahvali ravnatelj dunajske filijalke „Živnostenske banke“ gosp. Josip Špitalski ter omenja, da se je treba zahvaliti tudi na tako dobrem uspehu ravnatelju gosp. L. Pečanku.

Končno se je zahvalil gospod predsednik, sklicuje se na prejšne besede ravnatelja gosp. L. Pečanka češki deželni banki za dovoljeni reeskomptni kredit, kar se je z navdušenjem odobravalo, in omenil, da se je treba zahvaliti tudi uradnikom, in na te zaključil prvi občni zbor.

Vinarska zadruga v Novem mestu.

Naša dežela je slovela v prejšnjih stoletjih, da v njej cvete kupčija z deželnimi pridelki in surovinami. Kupčija s temi pridelki je bila posebno v Ljubljani imenitna; nekatere trgovske hiše so ž njimi obogatele n. pr. Schellenburg, Cojz itd. Dočim je ta kupčija cvela, dokler se niso kmetje od grajščin odkupili, zginjuje danes bolj in bolj. Koliko prediva, platna, medu, voska, žita, vina itd. se je nekdanj pri nas na Kranjskem pridelalo, katero se je potem za lepe novce prodalo! Kako razvita je bila domača industrija z usnjem, domačim suknjem itd.!

Grajščine so bile tisti činitelj, kjer se je mnogo tega blaga nakupičilo, in od koder je potem romalo v trgovino. Mesto grajščin prevzeti je dandanes poklicano združništvo. Sedanja generacija zamore le od nje in pri njej pomoči iskati in dobiti. Iz tega vzroka je ustanovitev vsake nove zadruge pozdravljati z veseljem!

Zato je lep napredek, da se je ustanovila vinarska zadruga v Novem mestu. Premnogo žrtev, je v pretečenem desetletju doprinesla Dolenjska, da je na novo svoje po trtni uši in drugih parazitih uničene vinograde regenerirala, tako da danes prideluje že zopet in precej ali dokaj boljšega in finejšega vina.

Na čelo vsej akciji se je postavila kmetijska podružnica v Novem mestu, posebno nje načelnik gospod pristav V. Rohrman.

Na dan 28. februarja t. l. je bil sklican v gostilni gosp. I. Windischerja v Kandiji pri Novem mestu shod interesentov v ta namen, da se tu dogovore zanimajoči

se posestniki, bi le kazalo ustanoviti vinarsko zadrugo ali ne.

Predsednikom shoda je bil izvoljen vodja kmetijske šole na Grmu gosp. R. Dolenc.

Pomen, delovanje, potrebo in korist vinarske zadruge sta v obširnih govorih pojasnjevala gosp. B. Skalicky, tehnični voditelj v trtnoušnih zadevah, in Fran Gombač, deželni potovalni učitelj za vinarstvo.

Navzoči posestniki so se takoj odločili za ustanovitev vinarske zadruge, podpisali v teku pol ure za 5200 kron ustanovnih in opravnih deležev ter v osnovni odbor, ki ima nalogo vse potrebno ukreniti, da bode zadruga že v jeseni začela delovati, volili sledeče gospodje: mil. prošt Elbert, vitez Langer, R. Dolenc, V. Rohrman, B. Skalicky, J. Jakše, F. Majzelj in I. Dular iz Vavtevasi.

Namen vinarske zadruge bode, da bode z reelno vinsko kupčijo povzdignila kredit dolenjskemu vinu, da bode iznova privabila zlasti ljubljanske, gorenjske in koroške vinotržce in gostilničarje, da bodo začeli zopet na Dolenjskem vino kupovati, da bode prodajala le pristna dolenjska vina, katera bode z umnim kletarjenjem do prave veljale povzdignila, kar se bode posebno pri novih iz cepljenih trt pridobljenih vinih pokazalo, slednjič, da bode skušala preprečiti in omejiti sedanji naval laških, istrskih, dalmatinskih in tirolskih vin.

Gotovo lepo in vse vredno gospodarsko podjetje, katero zasluži od vseh strani največjih simpatij, ako se upošteva moment, da naša Dolenjska neobhodno potrebuje vse podpore, da si materijalno opomore, ker je po trtni uši toliko škode trpela, pa i s svojo žilavo vztrajnostjo v regeneraciji vinogradov pokazala, da te simpatije tudi zasluži! Torej svoji k svojim!

Bodi snažna pri molži.

Mleko je tečna, zdrava in ukusna pijača, ako je zdravo, čisto in dobro. Žalibog, da se nahaja tudi pri mleku pomanjkljivosti in napak, ki delajo mleko neokusno in sploh malovredno.

Te napake prihajajo deloma od krav samih, deloma tudi od slabe in sprijene krme. V mnogih slučajih smo pa tudi sami krivi, ako ni mleko tako okusno in zdravo, kakor bi moralo biti. Sem in tja se lahko opazuje, da smo premalo snažni z mlekom, da posodo premalo čistimo, in da skrbimo sploh premalo za čistost.

Snaga je pa prva reč pri mleku in poglobitveni pogoj, da se ohrani mleko zdravo, da ostane okusno, in da so okusni in dobri tudi vsi drugi izdelki, katere dobivamo iz mleka, kakor na pr. smetana in surovo maslo.

Zaradi tega je gledati in paziti na snago ves čas, ne samo kadar ohranjamo mleko v latvicah po naših shrambah, ampak tudi med molžo.

Mleko se najraje zasmeti med molžo, posebno v zaduhlih in nesnažnih hlevih. Da ohraniš mleko čisto, umij si pred molžo roke in skrbi tudi, da je vime dobro